

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2168/2022
17.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Цвијовић, адвокат из ..., против туженог „Београдмонтажа“ АД из Београда, чији су пуномоћници адвокати из Адвокатског ортачког друштва „Дражић, Беатовић и Стојић“ из Београда, ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 526/21 од 03.12.2021. године, на седници одржаној 17.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против решења, Вишег суда у Београду Гж1 526/21 од 03.12.2021. године.

Образложење

Други основни суд у Београду, решењем П1 92/2016 од 12.01.2017. године, одбацио је као недозвољену тужбу тужиоца против туженог.

Виши суд у Београду, решењем Гж1 526/21 од 03.12.2021. године, одбио је као неосновану жалбу тужиоца и потврдио решење Другог основног суда у Београду П1 92/2016 од 12.01.2017. године.

Против решења другостепеног суда тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, а у вези члана 413. и 420. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је као противтужба поднета 28.11.2014. године, да би по наредби поступајућег судије од 05.12.2014. године била издвојена из списка предмета П 38965/13 и заведена у посебном предмету (Службена белешка Другог основног суда у Београду од 11.12.2014. године). У противтужби, односно тужби и током првостепеног поступка није означена, нити утврђена вредност предмета спора, нити је одређена и наплаћена судска такса на тужбу и одлуку.

Тужбеним захтевом од 28.11.2014. године је предложено да се обавезе тужени да спроведе поступак ради доделе стана број .. у улици ... број .. у Београду и донесе акт о додели стана (сада тужиоцу) на коришћење по основу закупа на неодређено време и да уколико не донесе такав акт у остављеном року, тужиоцу призна право

-2-

закупа на предметном стану на неодређено време. Тужилац је у поднеску од 05.09.2016. године, предложио да се обавезе тужени да на стану у друштвеној својини изграђеном средствима Фонда солидарности, који се налази у улици ... у Београду, површине 55,30 м², по структури трособан, конституише право трајног закупа у корист тужиоца и исти преда на становање по том основу.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 441. ЗПП је прописано да, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Одредбом члана 28. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ бр. 28/94 ... 95/18) је прописано да, ако се по одредбама члана 21. – 27. овог закона не може утврдити вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се износ од 15.000,00 динара, без обзира који је суд надлежан за решавање спора.

Према томе, како је у овој парници предмет тужбеног захтева обавезивање туженог да спроведе поступак доделе стана тужиоцу у закуп на неодређено време, то се не ради о парници из радног односа у спору о заснивању, постојању или престанку радног односа, због чега ревизија тужиоца није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 441. ЗПП.

Поред тога, како у овој парници из радног односа није означена вредност предмета спора, нити се она може утврдити на основу одређене или плаћене судске таксе, то се као вредност предмета спора узима износ од 15.000,00 динара, прописан одредбом члана 28. Закона о судским таксама, који не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, због чега ревизија тужиоца није дозвољена, ни на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. и 420. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**